

Vec C-161/07

Komisia Európskych spoločenstiev proti Rakúskej republike

„Nesplnenie povinnosti členským štátom — Článok 43 ES — Vnútroštátna právna úprava stanovujúca podmienky zápisu spoločností na návrh štátnych príslušníkov nových členských štátov — Konanie o overení postavenia samostatne zárobkovo činných osôb“

Návrhy prednesené 18. septembra 2008 — generálny advokát M. Poiares
Maduro I - 10673
Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 22. decembra 2008. I - 10685

Abstrakt rozsudku

*Voľný pohyb osôb — Sloboda usadiť sa — Obmedzenia
(Články 43 ES a 46 ES)*

I - 10671

Členský štát, ktorého vnútroštátna právna úprava vyžaduje pre zápis spoločností do obchodného registra na návrh štátnych príslušníkov členských štátov, ktoré vstúpili do Európskej únie 1. mája 2004, s výnimkou Cyperskej republiky a Maltskej republiky, pričom títo príslušníci sú spoločníkmi osobnej spoločnosti alebo menšinovými spoločníkmi spoločnosti s ručením obmedzeným, rozhodnutie potvrdzujúce ich postavenie ako samostatne zárobkovo činných osôb vydané oddelením úradu práce alebo predloženie potvrdenia o oslobodení od povinnosti mať pracovné povolenie, si nespĺnil povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 43 ES. Článok 43 ES totiž každému členskému štátu zakazuje, aby vo svojej právnej úprave stanovil pre osoby, ktoré využijú slobodu usadiť sa v tomto štáte, podmienky výkonu ich činností, ktoré sa líšia od podmienok stanovených pre vlastných štátnych príslušníkov. Preto uloženie len štátnym príslušníkom ôsmich nových členských štátov povinnosti dodatočných formalít vo vzťahu k tým, ktoré sa uplatňujú na vlastných štátnych príslušníkov pri ich prístupe k uvedeným činnostiam, je v rozpore práve s týmto zákazom.

Rozdielne zaobchádzanie môže vyplývať len z výnimky stanovenej v článku 46 ES, podľa ktorej diskriminačné opatrenia možno odôvodniť iba dôvodmi verejného poriadku, verejnej bezpečnosti a verejného zdravia. V tomto ohľade, aj za predpokladu, že by nebezpečenstvo obchádzania prechodných pravidiel upravujúcich voľný pohyb pracovníkov pochádzajúcich z ôsmich nových členských štátov mohlo spôsobiť narušenie verejného poriadku dotknutého členského štátu, pokiaľ posledný uvedený z právneho hľadiska dostatočne nepreukáže, že dosiahnutie cieľa riadneho fungovania trhu práce, ktorý sleduje dotknutá právna úprava, si vyžaduje zavedenie systému všeobecného a predchádzajúceho povolenia, ktorý sa bude uplatňovať na všetky dotknuté subjekty z ôsmich nových členských štátov a že tento cieľ nemožno dosiahnuť opatreniami, ktoré menej obmedzujú slobodu usadiť sa, dotknuté obmedzenie slobody usadiť sa nie je odôvodnené.

(pozri body 28 — 30, 32, 38, 41, 42 a výrok)